

[Gert Petersen]

vil kalde på det danske grin, som vi i reglen mobiliserer for at gardere os mod ubehagelige ting, som vi frygter at vi ikke rigtig kan gøre noget ved; men trods denne risiko er vi nødt til at drøfte spørgsmålet om evakuering af København. Hvordan skal den tilrettelægges? Hvordan skal den foregå? Hvordan skal vi imødegå den omfattende radioaktive forurening af en storby, der kan blive resultatet af en Barsebäckulykke? Gennem en sådan diskussion understreges nemlig standpunktet om Barsebäcks fejlplacering.

Jeg vil lige indskyde den bemærkning, at jeg mener, et atomkraftværk overhovedet ikke burde være placeret nogetsteds, men det, som diskussionen her drejer sig om, er alene spørgsmålet om placeringen af dette atomkraftværk, som hedder Barsebäck.

Vi har fået at vide, at det er miljøstyrelsens opfattelse, at hvis den værst tænkelige ulykke på Barsebäck sker, må København evakueres. Miljøstyrelsen stillede ikke spørgsmålet om, hvorvidt København skulle evakueres, men anså det for en given ting, at København i så fald måtte evakueres. Det, der optager miljøstyrelsen, er, i hvilket omfang og hvordan en evakuering kan foregå.

Helt bortset fra, at styrelsens problemstilling i sig selv er en understregning af fejlplaceringen af Barsebäck, er det jo helt groteske spørgsmål og forestillinger, der melder sig, når man overhovedet skal drøfte og overveje en evakuering af en millionby. Skal HTs busser indsættes? Spørgsmålet har faktisk været rejst. Skulle vi i så fald have særlige evakueringspoletter, eller hvordan vil man gøre det? Under alle omstændigheder ved jeg, at man arbejder med en evakueringsplan i miljøstyrelsen, og derfor kunne det være rart at vide, hvornår man kan vente at den er færdig.

I sin tid fik vi en såkaldt folkepeje fra civilforsvarsstyrelsen om, hvordan vi skulle forholde os, hvis atomkrigen kom. Jeg går nu ud fra, at evakueringsplanerne for København i anledning af en Barsebäckkatastrofe vil blive udsendt i en tilsvarende folkeudgave. Vi må jo vide, hvor vi er henne. Det er vigtigt for evakueringens heldige gennemførelse, at befolkningen ved god besked.

Hvis den værst tænkelige ulykke sker på Barsebäck, må vi gå ud fra, at København bliver et kæmpemæssigt Seveso – et lukket område ligesom nede i Italien efter den forgiftningsulykke, som skete dér – som skal

renses for radioaktivitet, før genbosættelser kan overvejes. Hvordan skal det foregå rent praktisk? Hvordan renser man f.eks. et rigshospital, der er blevet radioaktivt forurennet? Kan det overhovedet lade sig gøre? Og hvem skal gøre det? En videnskabsmand, som er tilhænger af atomkraftværker, Uffe Korsbech, har beregnet, at de, der skal udføre arbejdet, vil blive bestrålet med en radioaktivitet, der er 130 gange større end den bestråling, almindelige mennesker må blive udsat for i løbet af et år. Hvem skal lægge ryg til det?

I og for sig er det lidt ugerne, at vi rejser spørgsmål af denne slags. Der kan være nogle komiske undertoner ved det. Hvis situationen indtræffer, er den alt andet end komisk. Det komiske, som vi fornemmer i det, hænger nok sammen med, at vi ligesom prøver at skyde nogle problemer fra os. Men under alle omstændigheder, det hører med i billedet også i henhold til den rapport, der er kommet fra miljøstyrelsen, så vi mener, det er nødvendigt også at få helt konkrete oplysninger om, hvad der skal gøres konkret, hvis den værst tænkelige ulykke sker. Derigennem er vi nemlig med til at belyse Barsebäckværkets fejlplacering og den risiko, placeringen indebærer for det storbyområde, som findes i Danmark. Tilsvarende risiko er naturligvis i Sverige, men nu er det danske forhold, vi beskæftiger os med.

Margrete Auken (SF):

Man kan jo lære at blive nøjsom ved at færdes herinde, og det vil jeg så pålægge mig selv, så først vil jeg takke de ordførere, der har givet udtryk for støtte til vores forslag, takke VS og retsforbundet. Så vidt jeg kunne forstå hr. Ib Nørhund fra DKP, mener han i hvert fald, at a-kraft i Danmark er et problematisk fænomen, fordi det er ideologisk belastet, og da jeg gerne i disse sammenhænge bruger enhver forbundsfælle, siger jeg også tak til ham.

Der er kommet en række ting frem fra de ordførere, der har afvist at støtte vores forslag, som jeg lige vil tage mere generelt.

Mange har fremhævet, at kul også er farligt, og det er ganske rigtigt, at afbrændingen af kul kan være en meget problematisk ting. Jeg ville gerne, hvis denne debat havde handlet om kul, have sagt mange ting om,